

la galeria

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
MURALLA, 4

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

DESAUTORITZACIÓ

La carta de Jaume Miravittles publicada en nostra ciutat el dissabte, dins el promptuari dels apostols (?) acaparadors de l'ideari i l'honestat, podria ésser jutjada per l'opinió com una llançada vil i traïdora d'aquell minyó empresonat contra l'intent d'alliberar-lo; més que no pas contra de LA GALERIA, que féu solament de clarí moguent a creuada a la gent de sentiments nobles i humans. Pas altrament potser, car Miravittles, a qui volem encarà reconèixer clarividència i equanimitat, sap de sobres que LA GALERIA no necessita justificar-se per res ni de res, ni menys ho pretén. La nostra publicació és massa nova, encara és de trinca, perquè ja tingui de recórrer a les justificacions. Això potser més els hi convé als qui diguent-se republicans-socialistes, havent-se esborrat la dignitat federal, tenen el gust i gràcia de servir la Dictadura que ens mana sota l'efigie de la Monarquia, i amb l'autoritat del general don Damas Berenguer.

Nosaltres, "els galeros", en posar-nos a la feina, sols complim el lema que portarà la publicació fins el darrer badall. Volem dir i repetim avui una altra vegada que missió nostra és propagar i exaltar el bon nom empordanès, la dignitat de la nostra terra, incorporant-nos a la universalitat del món, sense enveges ni ambicions personals. Fent però ensem una crítica de sedàs, digna i profitosa que destrí la nostra bona fari-

na de les despulles que l'enterboleixen. Però tothom comprendrà perfectament que com que no ens hem apartat d'aquests nostres punts, és debades que amb una senzilla carta es vulgui dir que justifiquem LA GALERIA de certes actuacions que no té ni mal tindrà (així mateix) mai tindrà!—Si som o no altruistes les nostres actuacions, precisament no ho hem pas de dir nosaltres.

Però però, com que estímem igual o més els altres que a nosaltres, vegent

QUAN UN NO VOL ÉSSER INSULTAT, NO ES POSA EN POLÍTICA.

Marcel Sembat.

el durador empresonament de Jaume Miravittles i aquell secret egoisme dels qui, mal que es digui, havien de vetllar més per ell, no ho feien, pensàrem que era hora i ocasió de dir a la nostra Figueras i a tot l'Empordà que era ben arribat el punt de que la gent ens decidísim per veure d'obtenir la llibertat d'un compatriot tan estranyament retingut en presó.

Per això demanar, no necessitàvem pas l'autorització de ningú, ni del mateix interessat; car per fer el bé, el llei moral no determina pas que s'hagi de consultar l'interessat i encara menys la seva família. Si així fos, els suïcides,

tindrien el dret de llevar-se la vida, perjudicant de tal faísó la societat. Adhuc interessadament això no pot ésser. Un home jove, amb garanties de talent, d'activitat, de força de producció, no hi ha dret, no deu ésser permès de tenir-lo reclut sense que la seva profitosa labor caigui en profit de la col·lectivitat. Més encaja, dins del ben entès que aquesta individualitat no representa cap perill ni perjudici que pogués modificar aquell apreci que se'n féu.

Quedi doncs ben sentat que nosaltres en donar la veu perquè la gent s'interessés per l'alliberament de Miravittles, no pensàvem pas que ningú ho hagués d'agrair, com així afortunadament ha sigut, puix que rebent agraiment hauríem rebut una paga, i més val viure de crèdit que no de rebuts falsificats. I menys aspiràvem encara a cap iniciativa ni directiva. Sabem de sobres, que Mestre Pere Corominas, en una de les seves gràcies, potser la més graciosa, ens diu que la glòria de tot empordanès és haver pensat ell abans que els altres ço que aquests puguin haver fet primer. Senyors d'"Empordà Federal", us donem doncs tot l'honor i tot el senyor que vulgueu en aquest cas precisament de Jaume Miravittles, vostre amic.

Nosaltres en tenim prou d'haver complert una vegada més com la bona gent empordanesa, i celebrarem que amb els vostres procediments obtinguem la Llibertat pel reclòs.

UNA MICA DE TOT

MANERES DE SALUDAR

per LEJO

Avui que la cortesia, per no ésser menys, també sofreix la seva crisi, no crec que estigui per demés el que vulgui recordar com són les bones maneres. És ben cert que ens trobem infinitament llunyans de les gràcies del gran segle, on el besa-mans, la reverència, o bé més simplement, la cortesia, eren de regla corrent en les relacions de la vida. En els nostres dies no s'és pas sempre correcte, i hi ha bon nombre de gentsquina educació no te res a desitjar, però quines maneres són més habitualment grolleres que polides.

No ens planyem doncs de sapiguer que es vulguin fer temptatives per remuntar aquesta corrent deplorable. Nosaltres no podem sino aplaudir si, a l'hora en que justament els alemanys han fundat una lliga per suprimir el cop de barret i reemplaçar-lo per la salutació militar, es pot renovar la graciosa salutació tan cordial o respectuosa que fou usada durant segles per totes les categories socials del nostre país.

No cal creure que la cortesia fos i sigui exclusiva dels pobles de l'Occident. No, mateix en aquells indrets on la civilització no podia ésser comparada a la nostra, mateix en èpoques molt reculades, aquesta graciosa qualitat és i fou en honor.

Diversa en les seves manifestacions, ella és ben curiosa a observar. Les formes de salutació, per exemple, siguin antigues, siguin actuals, són nombroses i algunes d'elles ben originals.

Veiem de primer els musulmans. Siguin quina sigui la nació on pertanyin, llur salutació és la mateixa; ells us tutegen invariablement, la mà al cor i al front, sense descobrir-se, cosa que no faran mateix en l'indret el més religiós. Els japonesos, ben entés, els japonesos no modernitzats, es descalçen en entrar a una casa i deixen les sandàlies darrera la porta.

A Alemanya, així com a la nostra terra, les preocupacions digestives tenen una plaça molt ampla en els començaments de tota conversació. Es demana l'estat del nostre estómag i de la manera que ha anat el nostre darrer repàs. Els holandesos tenen les mateixes curiosi-

tats, i quan se us deixa us donen generalment aquest consell ple de bon sentit: «Visqueu bé!».

Hi ha d'altres pobles que diuen a llurs amics amb qui es troben: «Déu sigui amb vos». «Xalom!» paul, és la salutació jueva que tanta analogia té amb el «Saïda» àrab. Els anglesos i els grecs us demanen: «que féu?», que és el nostre «com anem?», al qui responem tan habitualment amb un «molt bé!...» encara que estiguem malalts o els afers no ens vagin a l'hora.

Certs orientals es besen recíprocament el baix de llurs robes; a Etiopia s'entora la cintura amb el pa de roba del seu in-

---

La situación histórica, en lo que tiene de real, seguirá en pie. A una realidad histórica no la fusila nadie; es ella quien nos triturará a todos si no la aceptamos, porque es un destino inexorable, más duro que el más duro acero; en cierto modo, y a fuer de destino y no capricho humano particular, es Dios mismo, que de pronto intercepta con sus hombros el flujo de vileza cotidiana en que un pueblo sin dignidad ha caído.

José Ortega Gasset.—De su artículo "Un proyecto".

---

terlocutor. En diferentes contrades de la Persia, es retira una de les sandàlies quan es parla amb un amic. Els polonesos us diuen immancablement: «jo em llenço als seus peus!». En quan als xinesos, ells s'us acosten qüestionant-vos sobre la salut de cadascun dels membres de la vostra família sense oblidar-ne cap; abans, però, ells han demanat si heveu menjat bé el vostre arroz i s'hauran posternat als vostres genolls en el cas que sigueu d'una condició superior a la llur. A l'Àfrica equatorial francesa, se us demanarà noves de salut de la vaca, de la cabra i de cadascun dels nostres animals domèstics abans de qüestionar-vos sobre la de la vostra muller i fills.

D'altres maneres i fórmules existeixen que semblen extraordinàries però que

no són encara les més estranyes. Passem als països de civilització rudimentària o menys refinada; allà hi trobarem costums de cortesia molt menys banals encara.

Els negres de la costa de Vori s'apreten tres vegades el dit del mig de la mà dreta; és quasi la nostra encaixada de mans, i el «skake-hand» dels americans i dels anglesos. A les Filipines, els indígenes es freguen mútuament la cara amb la mà o bé prenen la mà de la persona a qui s'acaba de trobar i se la posen damunt la cara. A Taïti, dos amics marquen la satisfacció de veure's, apretant-se el nas amb el nas; els japonesos fan quasi el mateix.

A Birmania, es posarà de ventre a terra a l'ensem que es pronunciaran aquestes dues síl·labes: «hib nib!», qual significació jo no sé però no dubto pas serà ben cordial. A les illes Fidji, els habitants us marquen llur respecte i llur amistat posant fulles damunt la vostra testa; a l'Indostan, estiren lleugerament la vostra barba per expressar els mateixos sentiments.

A Manila, les dames deuen caresar amb la mà dreta a llurs visitadors, ço que és evidentment un favor ben agradable; els naturals de les illes de la mar del Sud agiten llurs collars de dents de taurons, i, en fi, en un cert nombre de contrades de l'Àfrica occidental un hoste no troba millor mitjà d'honorar a l'estranger que «confiant-li» la seva dona o la seva filla durant tot el temps del seu sojorn.

Costums! Per estranya que sigui aquesta darrera, ella no ho és menys que la que contaré per cloure aquest article. Cortambert conta que el cèlebre viatger maltès Andrea de Bono es trobà un dia a l'Àfrica, davant un reiet negre que s'avançà a ell marxant per damunt els seus subdits prosternats, i li llençà a la cara un esgargaix. Cal imaginar-se quin degué ésser el posat de l'explorador. Però l'intendent li advertí desseguida que es tractava d'un geste falaguer del rei i que calia retornar tot seguit la polidesa. Així fou fet. De Bono escupí al nas del rei, que s'eixugà amb una joia evident i que acordà tot ço que el viatger desitjà.

DISPONIBLE

un stock de cartes franceses pròpies pel poker, etz.

Raó en aquesta Imprempta.

Exemplar conducta

per T. X.

No és pas d'avui que es mostren exemplars els estudiants davant els fets espanyols. Si la Nació surt de l'enfortat a que la tenen teixida els verinosos de capelleta, en bona part ho deurem als estudiants que ofrenen generosament llur cor i intel·ligència a profit de la salut pública.

En el fet minúscul per la seva extensió, però extraordinari en la significació, de procurar l'alliberament de Miravittles, els estudiants figuerencs mereixen un sorollós aplaudiment. Han donat una lliçó a quatre repatans que bé s'ho mereixien; ells, els estudiants, aquest cop també han fet de mestres. Trobaren llençada a l'opinió la idea de traure de la presó al compatriota Miravittles, i amb aquell seu foc i desvetllament naturals, es posaren de ferm a l'empresa de l'alliberació. Com ells diuen, i es pot veure en la seva nota que apart publiquem, tot els anava com una seda. Adhuc persona tant significada i partidista com és D. Josep Puig Pujades, col·laborava a l'obra que ells, els estudiants, se feien seva, signant una de les targetes postals que arreu expendien. Aquesta facilitat anà descapdellant-se suaument a fins que no sortí damunt la plataforma el notari Don Salvador Dalí. Aquest, que és un dels més típics exemplars de la variada fauna humana, sortint-hi de les òrbites uns ulls com unes taronges, —Déu sap si perquè ell no portava la directiva de l'empresa—, increpà bruscament als estudiant perquè anaven endavant amb la seva feina. I si ara un hom expliqués les seves absurdes elucubracions, el públic cauria d'esquena en veure com de un cap semblant puguin sortir coses i dites tant sorprenents. D'exemple no més direm que volia recordar-los la conducta d'amics del Marquès d'Olèrdola, i no s'adonava que el millor amic d'aquell pròcer que mai ha volgut servir la Dictadura, —ni amb Primo ni Berenguer—, era Don Onofre Pont, i a aquest honorable patrici, ell, el notari Don Salvador Dalí, li ha demanat, més d'una vegada, bona pila de consells.

Fixem només que el Sr. Dalí, amb un aire brumzent de mosca borinera anà a

burjar a totes les orelles, i així vegérem com l'apotecari Don Miquel Vidal donava un tractament als altruistes estudiants, que bé pla més hauria merescut qui el proferia. Adhuc el primer acte expontani (o reflexiu) del Sr. Puig Pujades, s'enterbolí en entrar en escena el notari Sr. Dalí, i poguérem veure com tots dos corrien adelerats cap a la presó per tal d'obtenir la carta que hagué d'escriure Jaume Miravittles.

Fou espontània aquella carta? —Diguem que abans no la publicaren en el seu "Empordà Federal" (?), l'infortunat i

El director de "Nosotros" senyor César Falcón ha sigut expulsat del territori espanyol per ordre del govern Berenguer. L'admirable i admirat publicista havia caigut en desgràcia del govern de la dictadura Berenguer, pel seu gran amor a l'esperit de la llibertat!

Servents voluntaris del govern Berenguer en nostra ciutat són: PUJULA, ROS, BRUGELI, GUILLAMET, SANS ROQUER, etc.

Ciudadans, amants de la llibertat! Tingueu aquests noms presents!!!

masegat Miravittles n'havia escrites, que certament sapiguem, ja tres d'anteriors, cap de les quals devia agradar prou als pretendents de "meneur" en nostra ciutat.

Quantes hores hi romangueren aquells polítics a la presó? —Una de les vegades poriem comptar fins a 5 hores. Ara, dieu, si després d'aquest seguici no s'escriu una carta??

Però els estudiants donant-se compte al primer moment que a ells els hi volien fer jugar una partida de caramboles fent de "mingo", es retiraren prudentment i amb la nota simpàtica i explicativa que tenen donada a l'opinió.

Els havien emprès la campanya amb un aire trascendental, pas per fer política de partit; i al nostre entendre això, com es veu, és ço que més els honora i els fa exemplars i simbòlics.

Si tothom prengués l'actitut dels joves estudiants, ben cert que Espanya fóra ja salva, i hauriem acabat amb els caciquismes que tant fan patir i tremolar.

Ante todo, es preciso que cuantos hombres haya de intención a un tiempo clarividente y honrada se esfuerzen en peraltar el nivel donde ha de moverse la discusión y aun la lucha que el Destino, queramos o no, ha traído ahora sobre España. Debe haber en este punto una como conjuración espontánea de todos, sean quienes sean y piensen lo que piensen. ¡Estamos en 1930! La vida del mundo, cada vez más solidaria, más planetaria, ha apretado terriblemente sus exigencias y reclama de los pueblos, si quieren subsistir, ciertas condiciones mínimas de modernidad, de inteligencia, de eficacia (piense el lector aunque no sea más que en el lado económico de una existencia nacional). Nos es ya imposible seguir siendo los aldeanos arcaicos que venimos siendo. El nivel mínimo de nuestros actos, inclusive, repito, en la disputa y en la lucha tiene que ser otro.

José Ortega Gasset.— De su artículo "Un proyecto".

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - - CIRURGIA DELS OSSOS - - - DIAGNÒSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

CANCIÓN DE LAS LINOTIPIAS

por FÉLIX DE LA OSIRIATREA

Sentadas a lo largo del taller fragoroso
cantan las linotipias la canción benéfica
que resuena a susurros de rosarios caídos.
En su cima sostienen
el divino juguete del teclado,
piano mágico que crea la sonata del verbo.
Con el rígido brazo
van prendiendo en sus bucles finas horquillas de oro.
Las obreras de hierro
sienten hervir su entraña bajo el pecho bruñido
y conservan nerviosas con palabras de plomo.
Locuaces e indiscretas
se narran las primicias
que entran por las ventanas de las amplias cuartillas
maltrazadas con tinta de cerebro.
Tinta. Sangre de periodista,
Periodista: Antena de la anécdota diaria.
Anécdota: Accidente de la vida.
Vida: Sueño del Cosmos.
Sueñan las linotipias su canción escéptica.
Palomas mensajeras
llegadas por las rectas submarinas del cable
o en la nave fantasma de la radio,
les traen los mensajes de lo inédito.
Mariposas mecánicas
que de estrella en estrella van librando heroísmo;
audaces que destapan los casquetes polares,
o violan los pechos de las montañas vírgenes,
beodos del volante que derrotan al vértigo;
taumaturgos del agio que resucitan pueblos,

guerreros cuya espada roja de indignaciones
va tronchando la farsa de la rama de olivo;
sabios que en el misterio de la retorta buscan
la panacea humana.
Catástrofes... victorias, motines y asambleas
idilios anacrónicos, crímenes y locuras
luces de gloria y sombra de miseria.
Cantan las linotipias su canción profética
canción de verdad en mentiras
canción del instante dinámico
que es ayer y mañana, canción del eco
del asombro del hombre perdido en el mundo,
del asombro del mundo perdido en el Cosmos.
Canción que con notas del Todo resuena en la Nada.
Cantan, cantan, cantan
las activas obreras de hierro
tecleando en su piano alfabético
la sonata del Todo Sabemos.
Sus palabras fecundas se funden en plomo,
se enfilan, se ordenan y se estereotipan,
y luego en el seno de las rotativas
hallan eco múltiple,
y largos caminos blancos que las llevan
a los ojos ávidos de emociones nuevas
del pueblo neurótico,
que entre el desayuno
pulsa los latidos vitales del mundo;
arrostrando peligros de afanosa opulencia
funde en crisoles, atesora normas
y devora el ansiado pan de la omniscencia.

RELLISCANT

LES FALDILLES LLARGUES

per G. BUCH

Haviem acabat el nostre sopar. El menú hi havia sigut perfecte, i els vins ben escollits. Mentre se'ns servia el cafè i els licors, el meu amic Gibert posà foc a un veritable habano que començà a fumar amb voluptuositat.

El meu amic Gibert és un epicuri, car estima la vida amb les seves joies i les seves dolors. La seva filosofia somrienta, el seu escepticisme i la seva bonhomia l'han immunitzat contra l'imprevist de l'existència que no ha pas sigut sempre tendre per ell. Però amb el temps la raó triomfa de les reaccions sentimentals, i bé que el cor no hagi pas perdut joventut, no hi ha però aquesta impulsivitat que li ha ocasionat nombroses i tridels decepcions.

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

Feia molt de temps que jo no l'havia vist. Es per això que vaig córrer a abraçar-lo quan sobtadament la casualitat me'l posà al davant a la Rambla barcelonina.

L'ocasió era massa bona per deixar-la escapar.

—...I on vas, amic Gibert?

—Veritablement, no ho sé.

—Jo sí que ho sé. Tu soparàs amb mi.

L'amic Gibert té la rara qualitat de no fer-se mai pregar. Ell acceptà.

El repàs no fou pas molt animat. Tampoc va ésser avorrit. Es que el meu amic Gibert és un "gourmet". I ell creu que la degustació s'acomoda malament amb la conversa.

Des que ell començà a absorbre el

¿V. desea ser Rico, verdad?

Pues aproveche la ocasión, adquiriendo para las próximas fiestas una caja del incomparable

Champagne SAINT MARTIN

y tendrá una participación de la Lotería de Navidad, cuyo premio es de
30.000.000 de Pesetas en la forma siguiente:

Caja 12 botellas CARTA D'OR ESPECIAL.	Ptas. 72 :-:	Una participación de 10'00 pesetas
" " CARTA D'OR.	" 48 :-:	" " " 5'00 "
" " CARTA AZUL.	" 42 :-:	" " " 3'50 "
" " CARTA BLANCA.	" 36 :-:	" " " 3'00 "

Este concurso solo alcanza para las cajas vendidas desde el 15 de Octubre hasta el 22 Diciembre de ctte. año

DEPOSITARIO EXCLUSIVO PARA LA VENTA:

JUAN LLOVERAS BRET

Muralla, 17

FIGUERAS

Teléfono, 138

moka i a embolcallar-se amb el fum olorós del seu habano, tota la seva verba exuberant, el seu esperit frondós, la seva eloquència incisiva, es desbordaren. Recordarem amb melangia l'enyorada època de la nostra estudiantina; aquells migrats repassos de cinc rals a la "Bola de Oro"; certs episodis tràgics llavors, i que ara ens feien riure; i em recordà també les dues pessetes que en aquells ditxosos temps llunyans em deixà un dia sense que jo em preocupés de tornar-les-hi. (Ja veus amic Gibert que faig confessió pública). I férem història de la nostra primera joventut.

La "Maison Doré" resplendia de beutat. La rosada resplendia en l'aire la seva alenada humida de mel. Les flors barrejaven llur perfum al que es desprenia de les dones. I les llums, blanques, roges, blaves, verdes i grogues hi donaven un caire de festa verbenal. La orquestra havia callat. L'ànima de Beethoven i la de Weber havien suspirat llur plany, i després Rimsky-Korsakov i Listz s'evocaren...

Bruscament el jazz tronà. Amb un remigament de cristalleria i argenteria; les parelles s'alxecaren per sacrificar a la deesa de la nit. El meu amic Gibert les mirava giravoltar amb tots els seus ulls.

—L'espectacle no mancà pas d'encís, deixà anar ell després d'un llarg silenci.

I tornà a mirar als balladors que, in-fatigables s'abandonaven amb un igual èxtasi als ritmes sincopats del fox-trot, a les mesures llànguïdes del tango i als vértigs del valz.

—La moda és un eternal recomençament, reprengué el meu amic. Oh, no somriguis pas si et serveixo aquest clixè de mal gust. Però ell respon tant bé

Con almas pequeñas no se hace historia; se hace, a lo sumo, "aldea". Es preciso que todos, cualesquiera sean nuestra doctrina y nuestro amor, intentemos ensanchar nuestras almas en las tres dimensiones de la reflexión mesurada, de la energía y del entusiasmo por los destinos de España,

José Ortega Gasset.—De su artículo "Un proyecto".

al que jo penso!... Sí nosaltres tinguéssim per parlar de córrer sempre darrera imatges noves, el nostre poc cervell s'esgotaria ben aviat. No cal tampoc dir com no hi ha cosa que més desesperi que el llenguatge recercat. Això

esdevé o de la preciositat o de l'afectació. I l'un i l'altre són odiables.

Un altre silenci, i després el meu amic Gibert prossegueix:

—Les dones retornen a ésser dones.

"Devem nosaltres aquesta mena de miracles als modistos"? No cerquem pas a quins secrets mòbils han obeït per redonar-li llur línia primitiva. Contentem-nos d'enregistrar que aquesta transformació, aquest retorn a lo natural s'imposava. Aquestes siluetes planes, aquests cabells massa tallats; aquestes faldilles massa curtes, els hi donaven un aire equívoc que bé que no mancava pas d'un cert encís, era un desafiament a la salut moral.

"Jo no sóc pas més virtuós que un altre, ja ho saps, però aquestes "garçonnes" tenien un aire que acabava per ésser no solament pervers, sinó també desplaent.

"Les tendències esportives de les filles d'Eva, llur desig desenfrenat d'emancipació total, llur follia d'independència, llur fisiança de llibertat ens han volgut aquests bibelot descentrats; bonics sense dubte, plaent infinitament, atractius al possible, però no pas favorables en l'absoluta acceptió de senzill mot.

"Diguem, et prego, et sents atret per un "potin"?

"Cert, ells són veritablement gentils, ells poden decorar un "boudoir", ells serveixen per divertir un moment, però ells resten sempre el que són: uns juguets!

"I portant roba curta i curts cabells, les nostres dones no han lograt sinó enxiquir llur esperit. Això és magre com a resultat, confessem-ho...

El meu amic Gibert es retornà vers mi. El seu habano era ja apagat. Ell ni se'n donava compte. Però els seus ulls tenien un esclat que jo no havia vist després de molt temps.

—Mira aquestes belles damiselles!, s'exclamà ell. Elles són veritablement dones, ara. Quina poesia en aquestes robes que arriben fins els turmells i quina harmonia en el conjunt!

"Evidentment, hi ha gent que prefe-reix l'exposició insolenta de les carns. De tots els gustos hi ha dins la Natura...

"Les dones han vist el perill que les amenaçava. Elles han comprès perquè la galanteria s'apartava d'elles. I és per això que han exigít als "modistos" els atributs vestimentaris de llur sexe... i Eva ha vençut una vegada més!..."

El meu amic Gibert esdevenia líric. Jo no el reconeixia.

La generositat dels vins i la reacció dels licors no serien una mica la causa d'aquest desbordament verbal?

I és per contenir-lo que jo vaig preferir emportar-me'l.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda del Estado
VENCIMIENTO 1.º ENERO

Ramblejant

per KOLIN

■ El pentinat escaient de mantes damiselles a l'Sport, admirava. No té res d'estrany. Elles s'havien fet ondu-lar a la perruqueria PIERRE del carrer de Cervantes, amb Capilar MOURADE

■ He somniat un casament. L'he-roï era jo; jo que em casava amb la Lo-lita Ch... Jo que tant vegades havia rebut les seves carbaces.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

Era molt feliç; però m'he despertat, i m'he trobat nedant amb les carbaces.

■ Dues nines de les més boniques que ramblegen. Lidia i Monserrat. El "novio" d'aquesta no arriba; l'altre se en riu i aquesta plora.

Paradoxes!

■ Una ramblegista de les més cimbregants. Margarita Cusi. Cada dia més admirada i més nombrosos els pre-tendents; tots però de "boquilla". No s'atreveixen.

Conoce Vd. señora,

los productos del tocador, Crema, Polvos y Jabón

◀ MALACEINE ▶

De no conocerlos, haga un ensayo y tenga la certeza de que los adoptará, pues no tienen rival para dar a la tez un afelpado y finura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

■ Fa dies que la Caterina sembla nerviosa; no para mai de moure el "coll".

■ Hem de plorar. Una nostra ami-gueta està malalta. Seriosament desitgem que es millori. Ella és Sumpta Bastons.

■ Dies ha que en Manelet Estevez fantaseja. Sabeu, què? —Doncs lliscar amunt i avall d'unes muntanyes russes.

■ Anita P. és reina; mana i domina mants cors. Un més que altres és tren-cadiç; el de l'amic José M.ª.

Pobre guardiola!

■ Pilar Galter, distingida damisel-la. Ulls negres i grans; fan la competèn-cia, als miralls de l'Edison, car en Tho-mas no para d'emmirallar-s'hi.

No puede haber en toda la Península una sola persona seria y con mente responsable de su decir que no reconozca de algún modo la forzosidad de constituir, por fin, un Estado nacional, que pueda de verdad conducir a España por el difícil tiempo que viene.

José Ortega Gasset.—De su artículo "Un proyecto".

E QUAN LOS SEUS SACRIFICATS PER L IDEAL EREN ENFITORATS ENAFRATS PER TERRRES DE PRATS DE MOLLÓ, ELL, LO ORAT ESCRIPTURARI S'EN FOTE E DIGUETZ AMB SA VEU D AIGUARDEN: «AMB QUE VOLEN LLUITAR ESTOS DESGRACIATS, AMB MANECHS D ESCOMBRA?»

ELL HABIA DONAT UN DURO PEL TRIOMF DE LA JUSTA CAUSA E PER COMPRAR ARMES.

E PARLA DE LOS LLADRES DE L IDEAL.

M. Morlius
MÉDICO

Juan Maragall, 1
-- FIGUERAS --

El Remitit dels Estudiants

Sr. Director del periódico LA GALERIA.—Figueras, 6 Diciembre de 1930.

Distinguido señor: Rogamos a usted se sirva insertar en el periódico de su digna dirección la presente nota. Con gracias anticipadas, aprovechamos la ocasión para saludarle.—Por la Comisión: José Pla, José M.ª Sanllehí, José Pardo y B. Llorens Mateu.

«A LA OPINIÓ: Nosotros, con nuestra buena fe, con todo nuestro entusiasmo, acogimos con verdadero empeño y cariño la iniciativa lanzada al público ampurdanés por la revista "La Galeria", solicitando la excarcelación del ciudadano Miravittlas.

Habíamos llegado a un éxito verdaderamente lisonjero; encontrábamos facilidades por todas partes y en todos los sectores; el número de tarjetas que íbamos consiguiendo nos alentaba más y más a proseguir en nuestro empeño. Sólo hubimos de lamentar las negativas de tres o cuatro gruñones que, atenazados por preocupaciones de singularismos, nos desengañaban diciendo que podía causar perjuicio una idea y una acción tan humanas como es solicitar la libertad de un compatriota.

Así hemos llegado hasta el momento de las presentes líneas en que nos vemos precisados por la actitud incomprensible de ciertos elementos que se han ingerido en nuestros propósitos.

De consiguiente, viendo que con ello se trata de hacer una campaña partidista y personalista, nos vemos en la precisión, lamentándolo en el alma, de desistir de nuestros más fervientes deseos.

Vea no obstante la opinión la nota que teníamos preparada para la publicidad en toda la prensa local:

«A L'OPINIO: Els sota signants, en nom dels estudiants de la ciutat, demanem a tothom que vulgui ajudar-nos en la empresa que ens hem fet nostra de lliurar de l'ergàstula el compatriota Jaume Miravittlas, detingut a la presó figuerenca, només que per fórmules de pura tramitació que amb excés se fa cançonera.

Nosaltres esperem que tothom, absolutament tothom, deixant de banda petiteses i particularismes de grup, voldrà col·laborar en aquesta obra humana i creiem generosa, de la qual ens fem responsables.

Esperem veure com ja se va constatant, que Figueres és una sola ànima i un sol bon cor en tractarse de remeiar l'infortuni.

Esperem que tothom voldrà col·laborar als nostres propòsits enviant targetes-postals al senyor Governador de la província, a l'objecte de què apressuri l'alliberament que hom anhela.

Agradeciendo la inclusión de la presente carta y nota en el periódico de su digna dirección le saludan atentos servidores, q. e. s. m., Por la Comisión: José Pla, José M.ª Sanllehí, José Pardo y B. Llorens Mateu.

El succés Miravittlas

Volem explicar breument la conducta nostra perquè, ben clara, tothom l'entengui.

Vist que de tant temps Miravittlas jeia a la presó, vàrem creure que convenia despertar l'opinió per a què el llibertés. Llançarem la nostra veu; els estudiants la recolliren i la varen fer seva demanant que tothom firmés targetes postals.

Políticament això no els hi convenia a uns senyors «esteve», i aquests començaren de fer campanya en contra.

A tal punt arribaren les coses, que el divendres a les 10 i mitja del matí, Don Joan P. Sanllehí, germà d'un dels estudiants, va esperar al nostre company Soler Grau, perquè intervingués en l'assumpte a la fi de puntualitzar-lo. El nostre amic, atengué a D. Joan P. Sanllehí,

i se'n anaren a la presó per veure quina era l'actitud de Miravittlas.

En arribar a la presó i saludar a l'emprisonat, el nostre company Soler Grau li va fer constar que la seva presència en aquell lloc no representava (paraula textual) «cap rastrejament» i que per evitar-lo era precisament que ell no havia anat abans a la presó.

I en la conversa que mantingueren, Miravittlas va manifestar que: «agraïa a tothom que s'interessés per ell i les targetes que s'enviessin; que no podien fer-li cap mal, sinó al contrari que serien un bé; i que si se'n podien enviar 5.000 que no es paressin a 4.000.

Que era millor d'agrair un acte de l'opinió, que no el favor particular».

Més tard ja sabem que els Srs. Puig Pujades i Dalí anaren a la presó; que es volia que els estudiants servissin a l'«Empordà Federal», i que aquests s'hi negaren per no volguer servir a cap partit ni interès polític.

I si LA GALERIA llançà la idea de

firmar targetes demanant la llibertat de Miravittlas, ho va fer pel mateix motiu que ningú es nega a donar la seva firma per lliurar a qualsevol condemnat.

ESPACIOSO
local para vender

Razón en esta Imprenta

SPORTS

Ha finit la primera volta

La Unió imbatuda conserva la davantera, amb dos punts d'aventatge sobre el més pròxim rival. La Bisbal ha deixat les il·lusions a La Escala

Glosari d'esports

Ja en tenim la meitat. La primera volta ha finit i encara conservem la davantera. Nosaltres creiem de bona fe que ja no la deixarem més, perquè precisament ja tenim fets els partits més difícils. I si havem pogut anar pel camí recte malgrat trobar en el camí abrulls tan seriosos com La Bisbal, Palamós i Santa Coloma, és de creure que més planerament arribarem a la fita, no tenint que passar més que un escull difícil: Olot.

Això no vol dir que aconsellem que els jugadors tinguin aquesta mateixa confiança nostra, no. Ells no poden pensar com nosaltres. Ja vam tenir ocasió d'advertir-los abans de començar el campionat. Per a ells no pot haver-hi enemic fàcil i han de tèmer més els equips considerats fluxets, que no els que ja tenim per perillosos.

A Montgrí, per exemple cal guanyar-hi, com ho ferem a Cassà. Dos punts perduts a Montgrí, tindrien la mateixa força que quatre en un camp fàcil, com que els altres hi guanyen quedés ferassagat, mentre que perdre amb un com Palamós o Santa Coloma, com que els altres també hi perden aquella derrota queda neutralitzada gairebé.

No tenim cap mena de por. Si fem totes aquestes consideracions és per l'excés d'amor que portem al Club i perquè ens doleria que tenint el campionat mig guanyat el deixéssim anar per una distracció o futesa qualsevol.

Del començ del campionat amb avui han canviat molt les coses. Llevat de la nostra Unió que es presentava nova de trinca a la lluita i sense que els altres equips la coneguessin, les valors eren així considerades (Sempre tenint per guia els partits jugats entre si). Primer, Palamós; segon, La Bisbal;

tercer, Olot; quart, Cassà; quint, Santa Coloma; sisè, La Escala; i darrer, Montgrí. Però, a mida d'anar fent partits, les coses han variat. Palamós, després d'aquella esbranzida del primer partit, va afluir; La Bisbal ha mostrat molta irregularitat, com Olot i com Santa Coloma, i La Escala al revés dels altres s'ha anat afirmant. De manera que aquella diferència que veiem al començament, avui no li veiem i considerem a tots els equips—llevat el Montgrí—amb la mateixa força i el mateix valer. Veïam si podrem dir ço mateix en finalitzar el campionat.

En el camp del Farnés, malgrat haver-hi tres àrbitres col·legiats, varen haver-hi raons; hi intervingué la guàrdia civil i els colomins agrediren a un «linesmen». Un cas molt pesarós d'haver de consignar. Com sempre, a Santa Coloma, els figuerencs foren rebuts desconsideradament. En lloc de rebre el campió, semblava que rebien a una kàbila de negres. Tals eren les expressions que es sentien a les voreres del camp de joc. Senzillament: deplorable.

ELS RESULTATS DEL DIUMENGE

FARNES-FIGUERES	:	:	:	:	1 a 1
PALAMOS-CASSÀ	:	:	:	:	5 a 1
LA ESCALA-LA BISBAL	:	:	:	:	4 a 3
OLOT-MONTGRÍ	:	:	:	:	5 a 1

Estat actual del campionat

	PARTITS				GOLS		
	J.	G.	E.	P.	T.	C.	P.
Figueres . . .	7	4	5	0	20	6	11
Palamós . . .	7	4	1	2	20	15	9
La Bisbal . . .	7	5	2	2	15	11	8
La Escala . . .	7	4	0	5	16	17	8
Cassà . . .	7	5	0	4	15	17	6
Sa. Coloma . . .	7	2	2	5	11	14	6
Olot . . .	7	5	0	4	17	15	6
Montgrí . . .	7	0	2	5	5	22	2

EL PARTIT

El partit Farnés-Unió, té molt poca cosa de tenir-se en compte. Hom no sap ni que dir-ne. Davant el comportament del pú-

blic colomí, el mateix hauria pogut ésser el resultat obtingut, com un 10 a 0 a favor dels colomins. Tot era qüestió de bigotis i experiència. Nostre equip entrà al camp ben disposat, però, com que a la primera vegada de tocar la pilota ja va començar-se a oir un nodiit concert d'energúmens, nostres novells futbolistes varen espantar-se i solament els antics varen aguantar el cop, evitant que la desmoralització total fes de les seves.

De manera que en tot el partit no es veié altra cosa que una violència per part dels colomins i una resistència defensiva per part dels nostres, sempre però, corejada per paraules grolleres del distingit públic de Santa Coloma.

Les jugades sobressortints que foren ben poques van anar a càrrec de Medina, Brú, Valls i Vila. També Prats demostrà aptituds i serenitat per contenir una enfonzada.

A la primera part no va marcar-se cap gol. El joc era gris, gris i gris. Sols de tant en quant els nostres davanters donaven fe de vida.

I el joc es mantingué nivellat fins als 15 minuts abans de finir l'encontre; en el moment que el Farnés va marcar el primer gol i únic seu, de resultes d'un freekick. (Freekick havia d'ésser per batre a Brú). Un freekick que va entrar malgrat fer barrera davant el jugador que va tirar-lo. Ara que, segons confessió de nostre porter, va entrar perquè Masvidal (el rematador) va tocar la bala malament i va rebotar d'una pedra, prenent una tragicèdria estranya. Però, el cas és que el gol va entrar de freekick. Després d'aquest gol podia venir la catàstrofe i no va venir, mercès a la veterania d'uns quants dels nostres que, en lloc d'acoquinar-se davant la escandàlera i entusiasme promogut pel gol, saberen donar-se mútuament una ingecció de vida i assoliren dominar la situació bones estones. Aquest procedir unionista va encendre més els ànims, i els jugadors per la temença de perdre els dos punts que el "gol-xurro" els donava, començaren a tirar pilotes fora per tal de passar temps. A un del públic va semblar-li que el temps havia transcorregut i més impacient que els altres començà a reclamar el final del partit desafortadament. Als seus crits se n'hi afegiren d'altres i fins alguns invadiren el camp.

L'àrbitre assenyala un corner i vol la mala sort (pels colomins s'entén) que en Valls la encolomi a la porta forastera, va-

lent el gol d'empat.

I aquí va finir-se el partit, amb invassió de camp, agressió a un linesmen, evolució de la força armada i concert edificant de paraules insultants i d'un gruix insospitat.

Formaven els equips contendents:

Farnés:

Piany
Solé - Codina

Font - Calls - Masferrer

Mola - Serrat-Masferrer-Masvidal-Marcel

Per l'Unió:

Brú
Prats - Santamaria

Medina - Madern - Vernet

Valls - Sala - Gimbernàt - Pinadell - Vila

El partit va acabar-se mercès a les precaucions preses per la Junta de la Unió, d'enviar a Santa Coloma a més de l'àrbitre oficial, dos linesmens col·legiats. Es veu que el partit de La Bisbal, els serví de bon exemple.

TAQUIGRAFIA

Prodigioso arte de escribir tan de prisa como se habla. Lecciones particulares por profesor titular.

Informarán en esta Imprenta

BAILES

por BLAK-GREY

LA CONCEPCIÓN EN EL SPORT

(Versos pingüinos)

Unos jóvenes quisieron,
de la indolencia mofarse,
y arracimaron un baile
peregrino y singular.

Nadie lo tenía pensado;
tampoco nadie lo imaginó;
bruscamente surgido
como el lirio silvestre,
como nardo en su flor.

Y los sueños cuajaron,
y Terpsícore triunfó
este día en el Sport.

Brillaron luces,
para hacer esplendentes
bellos torsos de mujer.
Y las cadencias del baile
con estridencias,
para los tuétanos estremecer.

Languideces morbosas,
amores de desvarío,
deshojadas flores,
charlas sonoras,
la chispa de un amor.

Miradas a los ojos;
de hito en hito;
colores que florecen
muy subido rubor.
Y el compás del vaivén
en los brazos del doncel;
y la sonrisa de grana

ACEITES Y GRASAS MINERALES
-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

y el estuche de perlas blancas.

Las damiselas encantadoras,
como chispas de prisma encendido;
como haces en chorro de luz.

Y sus nombres rutilan cambiantes;
como sueños de amor:

Eulalia Ventura, fruto del árbol divino;
lozana de fulgor.

Cimbreo de palma;
sortijas de caracol;
su pelo.

Un bullicio de candor se toca,
—este nombre es el traje blanco—,

pero retozona es ella:
Ferrer, Paquita.

Torrente de inspiración desbordado;
una carcajada blanca
y, ... Catalina Fábrega.

A su vera,
un pollo-pera:
Jordá.

Ana María no es presumida;
pero su elegancia presume con prestan-
[cia;

y en concurso de belleza,
fuera Reina.

Breve su apellido, es oriental:
Dalí.

Venus y Diana iban juntas;
cazadoras del Amor;
pictórica su figura, es de Goya,
real pintor.
Su nombre?: Fages.

Por sus ojos rie Conchita Alvarez,
celebrando su santidad.

Oh, lucido baile que la diviertes!!..

Otras nenitas suspiran,
dueñas del "céfiro blando".

Decirlas quiero:
Mari Homar, Alvarez Pepita,
Lagresa dulce y Carmen Mestres,
pétrea hermosura;
por la dureza de su corazón
y el mármol de su albur.

"El desfile del amor",
y un portazo;
una racha de viento
levanta las cuartillas,

pierdo el tiento

y el nombre de otras ellas.

"Adiós muchachos"
que os veo en "galería",
—¿cómo os llamáis?—

Rocalba José María,
y con el tuyo los demás:
Rafael Jordá, el bello niño;
Thomas, muy pensativo;
Suñer que está elegante;
guardando respeto Mayor.

Dado a la danza,
Carranza;

Soler Rafael,
atrevido con eva Israel;
y un Angel Casals,
soporífero en el vals.

—Señores de la Comisión:
Gracias un millón,
a todos, por la velada.

—A sus órdenes Riera, Escoll,
Careaga, Fages, Cortada...
—Mi parabién; buenas noches;
fuera me espera un cochel..
Hasta mañana!

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
Y TODO CONFORT PARA AL-
QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

Farmacia Castellví
Plaza Triangular Figueras

ANALISIS ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de
la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

GRAN CAFÉ PARA VENDER
MUY CÉNTRICO

DARÁN RAZÓN: VILAFANT, 3. • FIGUERAS

Empreses de construcció d'obres
per tot arreu

Tomàs Espigulé

Projectes i
pressupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

Curación de la hernia sin operación

Curación definitiva y garantizada de la hernia, sin necesidad de interrumpir las ocupaciones o trabajo diario, mediante el método original del

Dr. PIÑA MESTRE de Barcelona

procedimiento que practica en su consultorio, el médico

D. Luís Sala Oliveras

Plaza de Cataluña, 17 (antes Grano)

FIGUERAS

todos los días, menos los festivos, de 11 a 12 y en horas especiales previamente convenidas

Espectacles

per ZENON

Cine Jardín

La compañía lírica de Lufs Calvo puso en la tarde del 7 de diciembre la hermosa zarzuela en dos actos, del maestro Guerrero, «La Rosa del Azafrán», magistralmente interpretada por las tiples Julieta Ferré, Carmen Valor y los populares Pepe Viñas, Ricardo Fuentes y José Parera. Por la noche se representó la joya lírica en tres actos, del maestro Vives, «Doña Francisquita». El tenor Emilio Vendrell cantó esa opereta, junto con la tiple Julieta Ferré, que hacía de protagonista. Emilio Vendrell, creador de «Doña Francisquita», no es, ciertamente, el tenor de aquellos buenos tiempos en que arrebatava de entusiasmo el público. Ha ganado facultades escénicas, pero ha perdido voz. Julieta Ferré cantó con voz clara y bien timbrada conquistando aplausos, como asimismo Matilde Rossi y, en conjunto, la compañía.

El lunes por la tarde se puso en escena «La Alegría de la Huerta», la famosa zarzuela del maestro Chueca y el sainete lírico de Serrano «Los Claveles»; y por la noche «La Rosa del Azafrán» y «Los Claveles».

El público salió bastante satisfecho de ambas representaciones.

Sala Edison

El domingo, inauguración del perfecto Radio-Cinema. De una sonoridad excelente; verdadera audición. El estreno se verificó con «Un hombre de suerte», de asunto ligero pero chispeante diálogo. Digamos que era de Muñoz Seca, y queda hecho el elogio. Roberto Rey muy ajustado en las tonedillas, y bien en su papel cómico.

Los restantes intérpretes, no desmereciendo.

«Ilusiones» una exquisita cinta de la UFA.

«La Barca de Noé», desternilladora de la risa.

El Noticiero, muy bien por la proyección de prácticas navales.

El lunes, respondiendo maravillosamente Radio Cinema, pero «La Rapsodia del recuerdo», si bien con una estupenda protagonista, en inglés nos daba la lata.

«¡Viva la vida!», como para pasar el rato.

Una cómica musical, que era de granujas, como rezaba su título.

Resumiendo un éxito de sonoridad en ambos días, y de público.

Contra dels lladres, un pany segur
Un pany de bona seguretat?

A la Serrelleria
-- CUFÍ --

Abdón Terrades, 17 - botiga-taller

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix
WATTERS
d'immillorable qualitat a
48 Pessetes
Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

EX-LIBRIS. JOSÉ MONSALVATJE

BRU
NET
1918

Colegio "Monturiol"

Pep, 9 y 11 FIGUERAS Teléfono 166

Oposiciones para ingreso en el Magisterio Nacional Plazas a ocupar: DOS MIL

Preparación consciente la hallará en este centro

Lecciones por correspondencia a quien le convengan

DELEGACIÓN DE LA CÁMARA OFICIAL DE LA PROPIEDAD URBANA DE LA PROV. GERONA

CONCURSO

Que abre la Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona, para la impresión de su Boletín Oficial, según acuerdo del Pleno de la misma de 24 de Septiembre de 1930, mediante las siguientes

Condiciones:

PRIMERA.—La impresión y confección del Boletín será bimensualmente de mil quinientos ejemplares, tamaño 20 x 27 centímetros, de veinte páginas sujetas, cortados con cubiertas de papel más fuerte y de color, de los cuales mil cuatrocientos serán cubiertos con faja impresa con el nombre de Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona.

SEGUNDA.—Cada número del Boletín deberá entregarse, impreso, confeccionado enfajado según la condición primera a la Secretaría de la Cámara dentro de la segunda decena de los meses de Febrero, Abril, Junio, Agosto, Octubre y Diciembre de cada año, para lo cual se entregará el original en la primera decena de estos meses.

TERCERA.—El plazo de este contrato será por término de tres años a contar desde primero de mil novecientos treinta y uno hasta treinta y uno de Diciembre de mil novecientos treinta y tres.

CUARTA.—La Cámara no obstante lo fijado en la condición primera, podrá aumentar el número de ejemplares de cada edición; dichos aumentos serán en quinientos como mínimum.

QUINTA.—En caso de incumplimiento de alguna o de algunas de las condiciones expresadas, la Cámara se reserva el derecho de rescindir el contrato.

SEXTA.—Podrán tomar parte en el concurso los industriales de esta provincia, prefiriendo en igualdad de precio y calidad al que al mismo tiempo sea propietario de finca Urbana sita en esta Provincia.

SÉPTIMA.—El plazo para presentar los pliegos obstando al concurso finirá el 15 de Diciembre próximo y hora de las doce.

OCTAVA.—Para tomar parte en el concurso, deberá presentarse instancia dirigida al Sr. Presidente de la Cámara, suscrita por el interesado, acompañando en sobre cerrado su proposición con la nota de precios de un número y de cada aumento de quinientos ejemplares y las muestras de las clases de papel tanto para el texto como para las cubiertas.

NOVENA.—El concurso se someterá a la resolución del Pleno de la Cámara en la sesión ordinaria que celebrará después del 15 de Diciembre, en cuyo acto serán abiertos los pliegos.

Banco de Figueras

de L. VERGÉS Y LANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

NOTAS

DE LA COMARCA

LAS DELICIAS DEL NUEVO REGIMEN DICTADORIAL EN EL MUNICIPIO DE PERELADA

La vida en Perelada deslizábase manamente. Había aquí trabajo y pan para todos, ayuda y respeto mutuos había corazón. El politiquero, azote de tantos pueblos españoles, limitábase aquí a un sencillo sport, inofensivo, sin propósitos condenables.

Podían señalarse risibles gestas de algún aspirante a cacique, y hasta algún abuso de menor cuantía que no alteraba la colectiva resignación; pero esta línea no se rebasaba. Nadie aprovechaba las circunstancias y menos su autoridad para molestar, perseguir y perjudicar.

Pero como nada puede ser eterno en este mundo, nos ha llegado también la hora del cambio habiendo iniciado los directivos del actual Ayuntamiento la era de las injusticias y de las persecuciones. Al decir suyo no pretenden otra cosa que defender los intereses municipales, pero sus actuaciones son tan desatinadas que sobre producir resultados contrarios perjudicándose el erario municipal se consigue (y probablemente no se pretende otra cosa) únicamente ocasionar molestias y gastos a modestos ciudadanos que no pudiendo tolerar tales arbitrariedades vense obligados a luchar para que la fuerza de la ley se imponga a la ley de la fuerza y del capricho.

El régimen de autoridad patriarcal que veníamos disfrutando ha sido proscrito, implantándose otro que pretende ser espectacular y rigorista pero que prácticamente va resultando grotesco y ridículo, gravoso para el erario municipal i altamente corrosivo para nuestra vida social, en la que no se hace

otra cosa que sembrar cizaña y despertar odios y rencores. Este es, sin duda, el gran mérito del nuevo sistema. Porque en los pueblos y ciudades de nuestra España lo que falta es ira; ira fiera, ira justiciera, que despierte a los ciudadanos y los alce contra los falsos apóstoles, carroña de la Patria.

E. S.

Perelada, diciembre de 1930.

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

DE LA CIUDAD

EN la costa de Cadaqués han sido hallados una pala de hélice de avión y un salvavidas, con la inscripción "Génova Aérea", suponiendo se trata de los restos del avión que se perdió hace días desde el Cabo de Creus a Portvendres.

EN Portbou un individuo que se hacía pasar por turco derribó al suelo a Ramón Font Viñas, apoderándosele de once pesetas.

El atracador desapareció.

SE dispone la graduación de la enseñanza en la escuela de niños de Puerto de la Selva.

PER dissabte vinent, el Centre de Excursions i Sports, anuncia una importantíssima conferència sota el títol "Les lliçons de l'excursionisme", a càrrec del meritíssim publicista F. Pu-

jol Algueró, ja conegut del nostre públic per la seva abundosa tasca.

La conferència serà a les 9 i mitja. Prometem fer-ne una àmplia informació.

AQUESTA nit veurem en "El Jardín" la monumental revista parisina "Eureka" que ens porta la companyia internacional de Manuel Sugranyes. No hi faltarem. Es un espectacle poc corrent i que s'ho val.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legitim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

ESTA mañana, procedente de Francia, donde vivía trabajando, un joven de unos 20 a 25 años ha sufrido un desvanecimiento en la plaza de la Constitución, siendo socorrido por el público.

El pobre muchacho, según rumores venia a pie de Francia, haciendo tres días que no comía, al objeto de ir a su hogar paterno en Sabadell, debido al escasisimo trabajo que en la vecina República se está pasando.

EL empleado de arbitrios don Enrique Bosch, comunica ser poseedor de cierta cantidad encontrada entre doce a una en la vía pública y que devolverá al que acredite ser su dueño.

SE diu que tindrem a don August Pi i Suñer candidat a diputat a Corts per Figueras.

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

Oli pur de fetge de bacallà aromatitzat al gust de madoixa

Es el preferit per la mainada

Preparat pel **LABORATORI PORTOLA**

Farmacia Hospital

Figueres

EL Tribunal Supremo ha confirmado la sentencia del Tribunal provincial de lo Contencioso Administrativo revocando el acuerdo del Ayuntamiento que suspendió a don José Esteve Corredor, arquitecto municipal de

La "política", la táctica, la destreza, el ingenio, pueden libremente, aun saltando por la moral, tergiversar, ocultar, enmarañar, muchas cosas en la vida pública; pero hay ciertas realidades sustantivas contra las cuales todo éso se estrella. Por éso, ante ellas no hay más "política" ni más táctica que reconocerlas paladinamente, situarse en limpio sobre ellas. Lo demás es... torpeza aldeana.

José Ortega Gasset.—De su artículo "Un proyecto".

Olot, y mandando que le reponga en el cargo y se le abone todo el tiempo que estuvo suspendido del mismo.

COMO presunta autora de un robo de 700 pesetas cometido en Selva de Mar, en el domicilio de Jorge Callés Padrijas, fué detenida y puesta a disposición del Juez, Catalina Custou Casanovas.

COMPRE SUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

A requerimiento de la Comisión provincial de Monumentos, el alcalde de Perelada ha remitido al Museo provincial, varios restos prehistóricos, de cerámica casi todos ellos, halla-

dos en excavaciones practicadas en Perelada por el maestro nacional de aquella localidad.

:-: ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-:

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueres

EL día 2 de los corrientes, los alumnos de los cursos 1.º y 2.º de la normal de Gerona, acompañados de los profesores de Historia y Geografía señores Font y Fargas y Santaló, efectuaron un viaje de estudio a Perelada, Espolla y Cantallops.

Era objeto de la excursión conocer el Palacio de los Condes de Perelada y el castillo de Requesens. El primero pudieron estudiarlo con alguna detención acompañados del administrador, señor Agulló y del maestro, don Tomás Vicens. El castillo de Requesens no fué posible visitarlo por la lluvia que impidió la ascensión al mismo. En cambio en Espolla tuvieron la gratisima impresión de contemplar el «dolmen» allí radicado, ejemplar precioso en su clase, haciéndoles los honores de la visita el maestro don Ángel Costal y el alcalde señor Casas.

En Cantallops comieron los excursionistas, siendo atendidos y obsequiados por el maestro don Clemente Guardiola.

Resultó una deliciosa excursión, en la que, además del aspecto histórico, los alumnos pudieron observar la producción agrícola de aquella interesante comarca ampurdanesa.

EL sábado por la noche, falleció repentinamente don Joaquín Carbó, del Hotel Comercio, siendo su muerte muy sentida, dadas las cualidades personales que le adornaban.

A su desconsolada familia, nuestro sentido pésame.

HA sido nombrado catedrático titular en la asignatura de Religión del Liceo de Figueras (Instituto), el Rdo. doctor Agustín Burgas Darnés. Enhorabuena.

EN VENDA

casa espaiosa i confortable,
construcció moderna, amb
aigua, gas i electricitat: situada
en lloc ben cèntric del carrer
Nou (Alfons XIII)
Informes: Procuraderia JOU

SE celebró con ritual ceremonioso, la procesión de la Purísima Concepción, que recorrió el trayecto acostumbrado, que estaba profusamente engalanado.

LOS infantes del Regimiento de San Quintín austeramente conmemoraron la festividad de su patrona.

**Llibreria
Batllosera**

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

Tip. IDEAL. Muralla, 4 Figueres

Banca ARNUS Sucursal de Figueres

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846
Casades de Còdol, 15 (Rambla)

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat
Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

BARCELONA
CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22
CASA MARIU: Passatge del Rellotge

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUGNAN».

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"
Cerveza de las mejores marcas
Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 ◆ FIGUERAS

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiritas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler